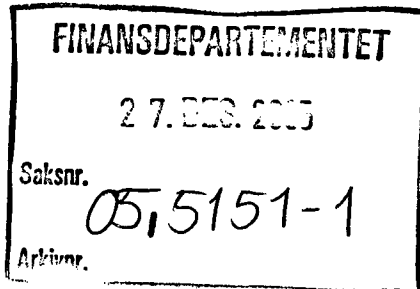

Finansdepartementet
Finansmarkedsavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Saksbehandler: Bjørn Andersen
Dir. tlf: 22 93 98 64
Vår referanse: 05/2083
Deres referanse:
Dato: 22.12.2005

FORSLAG TIL ENDRINGER I GJELDENDE KAPITALDEKNINGSREGLER

Etter markedsrisikoforskriften kan institusjonene søke Kredittilsynet om å benytte VaR-modeller til å beregne kapitalkravet for posisjonsrisiko. I tråd med praksis i andre land foreslår Kredittilsynet at forskriften endres slik at institusjonene kan pålegges et høyere kapitalkrav når det bl.a. er identifisert områder med forbedringspotensiale på tidspunktet for tillatelse. Et slikt tilleggskrav er ment som et virkemiddel for at institusjonene raskt retter opp svakhetene.

Ved fastsettelse av risikovekter skiller kapitaldekningsforskriften mellom motparter lokalisert henholdsvis innenfor og utenfor OECD-området. Etter at EU ble utvidet med 10 nye medlemsland er det nødvendig å foreta justeringer i kapitaldekningsforskriften fordi flere av disse landene ikke er medlem av OECD.

Begge problemstillingene er behandlet i Kredittilsynets styre.

VaR-multiplikator

Forskrift av 22. juni 2000 nr. 632 om minstekrav til kapitaldekning for markedsrisiko i kredittinstitusjoner og verdipapirforetak kapittel 6 åpner for at institusjonene kan benytte interne modeller (Value at Risk – VaR) ved beregning av kapitalkravet for posisjonsrisiko i handelsporteføljen og valutarisiko i den samlede porteføljen. Bruk av modeller forutsetter at institusjonene oppfyller en rekke kvalitative og kvantitative krav.

Forskriftens § 6-7 omhandler ettertesting og bruk av multiplikator ved beregning av kapitalkravet. I tredje ledd heter det: "*Institusjonens multiplikator, jf. § 6-8 b, fastsettes på bakgrunn av resultatene av ettertestingen på totalnivå*". Beregnet VaR-tall skal i utgangspunktet multipliseres med en faktor på 3, men kan forhøyes med en tilleggsfaktor mellom 0 og 1 dersom ettertestingen gir overskridelser som indikerer svakheter i modellen eller Kredittilsynet finner særlig grunn til det, jf. femte ledd andre setning.

Etter det Kredittilsynet erfarer, har et flertall av de andre landene som har implementert tilsvarende bestemmelser, også knyttet multiplikatoren opp mot i hvilken grad institusjonene oppfyller de kvalitative kravene (krav til styret og ledelse, risikokontroll, rutiner m.v.) på tidspunktet for tillatelse. I praksis viser det seg at de kvalitative kravene er oppfylt i varierende grad, og ved å knytte multiplikatoren opp mot kvaliteten på risikostyringen m.v., gis institusjonene insitamenter til å forbedre disse elementene. Det er Kredittilsynets inntrykk at det normalt (ikke bare i enkelttilfelle) fastsettes en høyere multiplikator på tidspunktet for tillatelse som følge av at institusjonene har forbedringsmuligheter når det gjelder de kvalitative aspektene av modellen.

Sverige, England, Danmark og Nederland er blant landene som har en slik bestemmelse. I Finansinspektionens (S) forfatningssamling 2000:6, 7 kapittel heter det at " Den laveste multiplikator ett institutt kan få, bestäms av hur väl institutet oppfyller de kvalitativa krav som anges i § 4". Tilsvarende ordlyd finner man i England og Nederland. Finanstilsynet (DK) sier i sin veiledning at: "Finanstilsynet kan i forbindelse med anerkendelsesproceduren vælge at fastsætte en højere multiplikationsfaktor".

Kredittilsynet har tidligere vært igjennom en søknadsprosess og ser at det kan være hensiktsmessig å knytte multiplikatoren opp mot kvalitative forhold. Dette vil kunne bidra til å øke institusjonenes oppmerksomhet om disse aspektene. Samtidig vil et påslag i multiplikatoren kunne kompensere for eventuell tvil rundt oppfyllelsen av enkelte av kravene i § 6-2.

Vedlagt følger forslag til endring av forskrift av 22. juni 2000 nr. 632 om minstekrav til kapitaldekning for markedsrisiko i kredittinstitusjoner og verdipapirforetak § 6-8 første ledd bokstav b).

Nye EU-stater

Etter forskrift 22. oktober 1990 om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak § 5 risikovektes eiendelsposter avhengig av type motpart. For eksponeringer på stater, kredittinstitusjoner og verdipapirforetak samt for offentlig sektor er risikovektingen i henholdsvis § 5 A og C avhengig av om slike motparter er lokalisert innenfor OECD-området:

	Innenfor OECD	Utenfor OECD
Stater og sentralbanker	0%	100%
Kredittinstitusjoner og verdipapirforetak	20 %	100 %
Offentlig sektor	20 %	100 %

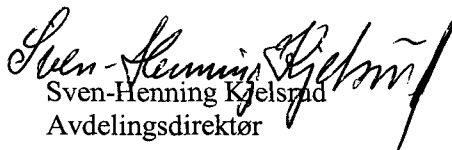
Utvidelsen i EU med 10 nye medlemsland omfatter også land som ikke er medlem av OECD¹. Kapitaldekningsforskriften vil derfor betrakte slike eksponeringer i disse landene med risikovekt 100 %. En slik forskjellsbehandling av EU-stater avhengig av medlemskap i OECD er ikke i samsvar med rådsdirektiv 2000/12/EC.

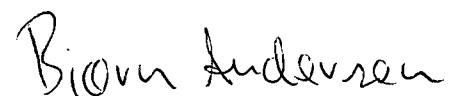
Etter rådsdirektiv 2000/12/EC artikkel 1 og 43 skal medlemsland i EU og land som er medlemmer av OECD behandles tilsvarende. Kapitaldekningsforskriften avviker fra 2000/12/EC fordi alle EU-landene var medlemmer av OECD da direktivet ble gjennomført i norsk rett. Det var således tilstrekkelig å avgrense risikovektingen avhengig av OECD-medlemskap.

Kredittilsynet har mottatt flere henvendelser fra institusjonene om risikovekting av slike fordringer og det er derfor behov for å foreta nødvendige endringer i kapitaldekningsforskriftens § 5 A og C.

Vedlagt følger forslag til endring av forskrift av 22. oktober 1990 om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak § 5.

Med hilsen

Sven-Henning Kjelsrud
Avdelingsdirektør

Bjørn Andersen
spesialrådgiver

¹ Estland, Kypros, Latvia, Litauen, Malta, Slovenia.

Forslag til endring av forskrift av 22. juni 2000 nr. 632 om minstekrav til kapitaldekning for markedsrisiko i kredittinstitusjoner og verdipapirforetak

§ 6-8 første ledd bokstav b) foreslås endret slik at ordlyden blir:

b) et gjennomsnitt av de daglige beregnede VaR-beløp for hver av de foregående 60 virkedager multiplisert med en faktor på mellom 3 og 4, avhengig av hvor godt institusjonene oppfyller de kvalitative kravene som er nevnt i § 6-2 og justert for tilleggsfaktoren som beskrevet i § 6-7.

Forslag til endring av forskrift av 22. oktober 1990 om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak

§ 5 A og C foreslås endret slik at ordlyden blir:

§ 5. Risikovekter for eiendelspostene

A. Eiendelsposter med risikovekt 0 pst.

- Kassebeholdning og tilsvarende eiendelsposter
- Fordringer på og fordringer garantert av De europeiske fellesskap samt stater og sentralbanker innen EØS og OECD-området med unntak av stater som har reforhandlet sin utenlandske statsgjeld de siste 5 år
- Fordringer sikret ved pant i verdipapirer utstedt eller garantert av De europeiske fellesskap samt stater og sentralbanker innen EØS og OECD-området med unntak av stater som har reforhandlet sin utenlandske statsgjeld de siste 5 år
- Fordringer på stater og sentralbanker utenom EØS og OECD-området som lyder på debtors valuta og som er finansiert ved innlån i samme valuta
- Fordringer garantert av stater og sentralbanker utenom EØS og OECD-området som lyder på og som er finansiert ved innlån i garantistens og debtors felles valuta
- Fordringer med sikkerhet i finansinstitusjonens egne innlån.

.....

C. Eiendelsposter med risikovekting 20 pst.

- Fordringer på og fordringer garantert av de multilaterale utviklingsbankene
- Fordringer sikret ved pant i verdipapirer utstedt eller garantert av de multilaterale utviklingsbankene
- Fordringer på og fordringer garantert av innenlandske finansinstitusjoner og utenlandske kredittinstitusjoner innen EØS og OECD-området med unntak av stater som har reforhandlet sin utenlandske statsgjeld de siste 5 år, som ikke er en del av disse institusjonenes ansvarlige kapital
- Fordringer på og fordringer garantert av banker utenom EØS og OECD-området med avtalt løpetid på ett år eller mindre, som ikke er en del av disse institusjonenes ansvarlige kapital
- Fordringer på og fordringer garantert av norske kommuner
- Fordringer på og fordringer garantert av utenlandsk offentlig sektor innen EØS og OECD-området med unntak av stater som har reforhandlet sin utenlandske statsgjeld de siste 5 år utenom stater og sentralbanker.
- Fordringer på og fordringer garantert av verdipapirforetak innen EØS og OECD-området, anerkjente verdipapirforetak fra tredjestater eller anerkjente oppgjørssentraler eller børser, og som ikke er en del av disse institusjonenes ansvarlige kapital.